

V 16. stoletju pa je izumil plemič iz Moguncije, Gutenberg, tiskarstvo, in odlej se širi tiskarstvo tako, da je postalo največja moč svetá, velesila. Le žal, da se s tem širi tudi mnogo mnogo slabih knjig.

Knjige pa ločimo v dve vrsti: znanstvene in zabavne. Kakor ima naša duša dvoje vzmožnostij, um in voljo, tako skrbi znanstvena knjiga, da zbistri um, in zabavna, da oblaži voljo. Znanstvene knjige nas storé učene, lepe, zabavne nas storé dobre in poštene.

Vendar vam svetujem, da najbolj pridno rabite znanstvene knjige; čeravno vam prizadenejo več truda, bo pa korist za vaše življenje tem večja. Kratkočasne knjige naj vam bodo bolj za počitek in razvedrilo; ne navadna hrana, marveč le bolj kot zabela. Vse pa, kar čitate, čitajte počasi in s predarkom, zakaj kakor telesna hrana le tedaj redi in krepi, kadar se prebavi, tako tudi dušna hrana koristi le tedaj, ako res postane dušna lastnina.

Po vsem, kar sem vam povedal, mislim, da je opravičena moja trditev: Največja sreča mladinskih let je: **d o b r a k n j i g a !**

Vstajenje.

Tajnostno-veselo zvonov so glasovi
Doneli čez cvetno, pomladno ravan,
Glavice privzdigali sveži cvetovi
Razsuti po polju, — v Vstajenja so dan.

In pala je rosa po cvetkah dehtečih,
Odprle cvetice v osrčje ji pot;
O, kaj pa se tebi zmračilo je lice,
Dekletce nedolžno, povej mi, odkod?

„Vstajenje proslavlja vse verno človeštvo,
Hitela sem k Bogu sem v cerkev skrbno
Moleč: Ti, ki vstal si za nas iz ljubezni,
Daj, reci, ozdravi mi mater bolno!

Glej, vsaka raduje zdaj stvar se vstajenja,
Naj meni veselje se tudi rodi:
Z bolniške naj postelje vstane mi mati,
Daj zdravje, po kojem srce hrepeni.

Veselje, življenje vse stvarstvo navdaja,
In v meni to srce strahu trepetá,
Le misel še sladka srce mi naslaja:
Vstajenje izprazni mi kupo gorjá.“

To délo dekle je in dalje hitelo,
Hitele ž njo moje so srčne želje:
„Uteši siroto, Spasitelj mogočni,
Ozdravi ji mater, najdražje srce!“

Domov prihitela, na pragu vesela
Pozdravi jo zdrava že mati tako:
„Glej, prošnjo, ki ž njo si mi zdravje prosila,
Uslišalo ti je dobrotno nebo.“

Oklene se hčerka zdaj matere svoje,
Pritisne na srce jo mati toplo,
Vstajenje proslavljata srečni, veseli,
Hvaležnosti jima rosi se oko.

Andr. Rapè.